

การพัฒนาแบบนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มทักษะการฟัง
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
Development of English Learning Innovation Model for Enhancing
Listening Skills of Grade VI Students

ศิริประภา แก้วบุญไสย¹ บุญมี พรรษา² วีระพงษ์ แพงคำฮัก³

Siriprapha Kaewboonsai, Boonmee Pansa, Weerapong Paengkamhag

บทคัดย่อ (Abstract)

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความร่วมมือในการเรียนรู้และการนำประโยชน์จากการเรียนรู้ไปใช้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบ้านสร้าง จำนวน 15 คน ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ที่ได้จากการสุ่มอย่างง่าย ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง โดยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือระยะแรกเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังโดยใช้นิทานเป็นสื่อให้แก่นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนปกติเป็นเวลา 3 สัปดาห์ จำนวน 9 คาบ ระยะที่สอง คือ การฝึกปฏิบัติจริงนอกห้องเรียน โดยจัดแสดงละครและการเล่านิทาน เป็นเวลา 2 สัปดาห์จำนวน 6 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล คือแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟังโดยใช้นิทานเป็นสื่อ จำนวน 7 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการฟัง แบบประเมินตนเองด้านการฟังภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่แบบไม่อิสระจากกัน (t-test for dependent samples) และวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูป SPSS ผลการวิจัยพบว่า 1. ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์จากแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการฟังและแบบ

Received: 2022-11-08 Revised: 2022-11-27 Accepted: 2022-11-29

¹ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Faculty of Education, Mahachulalongkornrajavidyalaya University. Corresponding Author e-mail: Sairoong.bub@mcu.ac.th

² คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Faculty of Education, Mahachulalongkornrajavidyalaya University.

³ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Faculty of Education, Mahachulalongkornrajavidyalaya University.

ประเมินตนเองด้านการฟังภาษาอังกฤษ ที่แสดงถึงพัฒนาการด้านทักษะการฟังของนักเรียนในการใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้ 2. นักเรียนมีพัฒนาการด้านความร่วมมือในการเรียนรู้และการนำประโยชน์จากการเรียนรู้ไปใช้

คำสำคัญ: นวัตกรรม; นิทาน

Abstract

The purpose of this study was to enhance the listening ability and desirable characteristics, namely cooperative learning and applying the learned skill of Prathomsuksa Six students by using English tales. The subjects were 15 Prathomsuksa six students at Watbansang School, Ayutthaya in the first semester of academic year 2021. They were selected by simple random sampling. The experiment was carried out in a five-week time: nine class periods of sixty minutes each. For the first phase, they were taught in the classroom for 3 periods. In the second phase they practiced in real situations to dramatization and telling stories for 6 periods. The instruments used in this study were seven lesson plans on English tales, a pre-posttest of listening test, the teacher's observation form and the students' self-assessment form. The data were statistically analyzed by mean scores, percentage standard deviation and t-test for dependent samples. The results founding 1. The findings of this study indicated that listening ability of the subjects was enhanced higher than before the experiment at the .01 level of significance. This result is supported by the analysis of the data from the teacher's observation form and the students' self-assessment form. 2. The subjects have developed cooperative learning skill. They have also shown the ability in applying the learned skill as a tool for knowledge enhancement and entertainment.

Keywords: Innovation; Tales

บทนำ (Introduction)

สังคมโลกปัจจุบันการเจริญเติบโตของเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้สร้างสภาพโลกที่ไร้พรมแดน ทำให้การติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศสามารถดำเนินไปได้อย่างรวดเร็ว ในการติดต่อสื่อสารภาษา ถือว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการแลกเปลี่ยนความรู้ข้อมูลข่าวสารและการเรียนรู้วิทยาการอื่น ๆ ตลอดจนการประกอบอาชีพ การที่นักเรียนจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้นั้น นักเรียนจำเป็นต้องฝึกฝนทักษะทั้งสี่ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนไปพร้อม ๆ กัน อีกทั้งยังสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์อย่างแท้จริง ซึ่งในบรรดาทักษะการใช้ภาษา ทักษะการฟังเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งของมนุษย์ และเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะพัฒนาความสามารถในทักษะอื่น

การฟังเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ทำให้นักเรียน สามารถจดจำโครงสร้างและคำศัพท์ของภาษา ถ้านักเรียนมีโอกาสฟังภาษาที่เรียนมามาก การเรียนรู้ภาษาก็เกิดขึ้นได้ง่าย แต่ถ้านักเรียนขาดโอกาสในการฟัง การเรียนรู้ภาษาก็อาจเป็นไปได้ช้า ดังนั้น ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง นักเรียนควรมีโอกาสฟังมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ การฟังเป็นทักษะที่นักเรียนรู้สึกว่ายาก เพราะคำพูดที่ได้ยินจะผ่านหูผู้ฟังในช่วงเวลาสั้น คำและประโยคต่าง ๆ ติดต่อกันมาอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ถ้าผู้ฟังไม่สามารถตามได้ทันก็จะฟังไม่เข้าใจ และคิดว่าผู้พูดพูดเร็วจึงจับใจความสำคัญไม่ทัน จำแนกเนื้อหาไม่ได้ทั้ง ๆ ที่ผู้พูดพูดอย่างเป็นธรรมชาติด้วยความเร็วปกติที่เจ้าของภาษาเข้าใจ อีกทั้งผู้ฟังต้องการฟังทุกคำให้เข้าใจเหมือนการอ่านหนังสือซึ่งสามารถเห็นได้ทุกตัวอักษรจึงมักแต่คิดถึงข้อความที่ยังไม่เข้าใจ ทำให้สับสนและไม่เข้าใจเมื่อฟังข้อความต่อไป

นักเรียนส่วนมากไม่สามารถจำเนื้อหา โดยเฉพาะข้อความยาว ๆ และบางครั้งไม่เข้าใจความหมายของเนื้อหาที่ได้ยิน ปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ มาจากการที่ผู้ฟังต้องการฟังทุกคำให้เข้าใจและแยกไม่ออกว่าข้อความใดเป็นเนื้อหาสำคัญ

แม้ว่าทักษะการฟังจะมีความสำคัญดังได้กล่าวมาแล้ว แต่จากการศึกษางานวิจัยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของ จารุพรรณ เพ็งศรีทอง พบว่า นักเรียนได้รับการฝึกทักษะการฟังน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับทักษะอื่น การจัดการเรียนรู้ส่วนใหญ่เน้นการฝึกทักษะการอ่าน และการเขียน โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา ผลจากการสังเคราะห์งานวิจัยการสอนภาษาอังกฤษ ของ พันธณีย์ วิหคโต พบว่า ครูในระดับประถมส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 86 ไม่จบบริชาเอกภาษาอังกฤษโดยตรง จึงขาดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาและขาดทักษะการสอน โดยเฉพาะด้านการสอนฟังและพูด

จากสภาพปัญหาและความสำคัญของทักษะการฟัง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงมีหน้าที่ในการช่วยนักเรียนให้มีความรู้ ความสามารถในการฟังมากยิ่งขึ้น โดยเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับระดับความสนใจของนักเรียน จากการศึกษาพบว่า มีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง นิทานสามารถใช้ในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นมาสอนแบบบูรณาการทักษะทั้งสี่ หรือแยกสอนแต่ละทักษะก็ตาม ทั้งนี้เพราะเนื้อเรื่องในนิทานมีการเรียงลำดับเหตุการณ์ซึ่งนักเรียนสามารถคาดเดาเหตุการณ์การใช้คำ เหตุการณ์ที่คล้าย ๆ กัน ช่วยให้นักเรียนจำคำศัพท์ประโยค รวมทั้งโครงสร้างทางไวยากรณ์ นอกจากนี้ ภาพที่ใช้ประกอบนิทานสามารถสื่อความหมายได้ ซึ่งสอดคล้องกับอภิญา เบญจวรรณกร และ ประนอม สุรัสวดี ซึ่งกล่าวว่าการเล่นิทานสามารถสร้างความก้าวหน้าในการฟังการจำคำศัพท์รูปประโยค เพราะเด็กสามารถรู้ความหมายจากเรื่องในนิทานภาษาอังกฤษได้ แม้จะยังไม่เข้าใจโครงสร้างทางไวยากรณ์ อย่างไรก็ตามในการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานควรคำนึงถึงรูปแบบการนำเสนอที่หลากหลาย ทั้งนี้เพื่อดึงดูดความสนใจในการเรียนรู้ของนักเรียน จากการศึกษาพบว่านิทานมีหลากหลายรูปแบบ ครูผู้สอนสามารถเล่นิทานให้น่าสนใจได้หลากหลายวิธี วุฒา ทศตะ ได้ศึกษาผลของการเล่นิทาน และนำเสนอการเล่นิทานแบบต่าง ๆ เช่น การเล่นิทานประกอบการวาดภาพ การเล่นิทานเป็นภาษาอังกฤษที่มีการแปลเป็นภาษาพื้นบ้านและภาษาไทย การเล่นิทานประกอบการแสดงละคร และการเล่นิทานโดยการร้องเพลง

การศึกษาพบว่า ครูผู้สอนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทาน ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ ใช้ในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การศึกษาของ บรรณ พบว่าการนำบทกลอน การพูดเป็นจังหวะบทเพลง นิทาน และเรื่องเล่า มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการฟังและเข้าใจคำศัพท์การออกเสียงคำและประโยคได้

จากสภาพปัญหาดังกล่าวและจากการศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการใช้นิทานเป็นกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียน ผู้วิจัยจึงนำนิทานมาใช้เป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนโรงเรียนวัดบ้านสร้าง โดยหวังว่าผลการวิจัยที่ได้ครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ มาสู่การปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยเฉพาะ ทักษะการฟังให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objective)

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อพัฒนาทักษะการฟังโดยใช้นิทานเป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางในการศึกษา การพัฒนารูปแบบนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มทักษะการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบ้านสร้าง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้น ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบ้านสร้าง จำนวน 32 คน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบ้านสร้าง จำนวน 15 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟังโดยใช้นิทานเป็นสื่อ ซึ่งนักเรียนจะได้ฟังนิทานประกอบภาพ นิทานประกอบท่าทาง นิทานประกอบการเล่นเพลง และนิทานเพลงทั้งหมด จำนวน 4 เรื่อง

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียน

3. แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการฟัง

4. แบบประเมินตนเองด้านการฟังภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. คัดเลือกเนื้อหาการฟังโดยคัดเลือกนิทานภาษาอังกฤษสำหรับเด็กประถมศึกษาตอนปลาย ที่มีวงคำศัพท์ เนื้อหา โครงสร้างภาษา และคัดเลือกบทนิทาน นิทานประกอบภาพ นิทานประกอบเพลง และนิทานเพลง จำนวน 4 เรื่อง จากหนังสือและเทปบันทึกเสียงต่าง ๆ โดยใช้นิทานต่อไปนี้

1. นิทานประกอบภาพที่มีเสียงประกอบ เรื่อง The Three Little Pigs and the Big Bad Wolf

2. นิทานประกอบภาพที่มีเสียงประกอบ เรื่อง The Wind and the Sun

3. นิทานประกอบท่าทางเรื่อง The Dog and the Crocodile

4. นิทานเพลง เรื่อง A Little Old Man and a Rabbit

2. สร้างข้อสอบตามตารางวิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้โดยสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ในเรื่องที่ใช้สอนเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน รวม 30 คะแนน ใช้เวลา 60 นาที

ลักษณะของแบบทดสอบ

1. แบบทดสอบวัดทักษะการฟังแบ่งออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบวัดทักษะในการฟังประโยคสั้น ๆ แล้วเลือกรูปภาพให้ตรงกับประโยคที่ได้ยิน ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดทักษะการฟังบทสนทนาสั้น ๆ ระหว่างบุคคล ตอนที่ 3 เป็นแบบทดสอบวัดทักษะในการฟังข้อความสั้น ๆ ซึ่งประกอบด้วยประโยค 3-4 ประโยค

2. แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการฟัง มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert's Scale) ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นรายการตรวจสอบพฤติกรรมในด้านความเข้าใจ การฟังด้านความร่วมมือในการเรียนรู้และด้านการนำประโยชน์จากการเรียนรู้ไปใช้ ส่วนที่สองเป็นการบันทึกข้อคิดเห็นเพิ่มเติมจากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยผู้วิจัยจะสังเกตพฤติกรรมด้านการฟังของนักเรียนเป็นระยะหลังจากเรียนจบทุกแผนการเรียนรู้ของนิทานแต่ละเรื่อง รวม 5 ระยะ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีพฤติกรรมการฟังสูงที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีพฤติกรรมการฟังสูง

ระดับ 3 หมายถึง มีพฤติกรรมการฟังปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีพฤติกรรมการฟังต่ำ

ระดับ 1 หมายถึง มีพฤติกรรมการฟังต่ำที่สุด

3. แบบประเมินตนเองด้านการฟังภาษาอังกฤษ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของ ลิเคิร์ท (Likert's Scale) ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นรายการตรวจสอบพฤติกรรมด้านความเข้าใจการฟังด้านความร่วมมือในการเรียนรู้และด้านการนำประโยชน์จากการเรียนรู้ไปใช้ ส่วนที่สองให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในสิ่งที่ฟัง โดยนักเรียนจะประเมินตนเองด้านการฟังเป็นระยะ ๆ หลังจากเรียนจบทุกแผนการเรียนรู้ของนิทานแต่ละเรื่อง รวม 5 ระยะโดยกำหนด เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ค่าระดับ 5 หมายความว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ค่าระดับ 4 หมายความว่า เห็นด้วย

ค่าระดับ 3 หมายความว่า เห็นด้วยปานกลาง

ค่าระดับ 2 หมายความว่า เห็นด้วยน้อย

ค่าระดับ 1 หมายความว่า เห็นด้วยน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ One Group Pretest-Posttest Design โดยมีวิธีดำเนินการทดลอง ดังนี้

1. จัดปฐมนิเทศนักเรียนเพื่อทำความเข้าใจวิธีการทดลองจุดประสงค์ของการทดลองและวิธีการประเมินผลการเรียน
2. ทำการทดสอบก่อนการเรียน (Pretest) เพื่อวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษก่อนการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง
3. ดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่จัดทำขึ้นตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ และระหว่างการทำทดลองในแต่ละแผนการสอน ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมด้านการฟังของนักเรียน โดยใช้แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมด้านการฟังของนักเรียน
4. ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจริงโดยจัดกิจกรรมเล่านิทานในช่วงพักพัฒนาศกยภาพ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง จำนวน 2 สัปดาห์
5. ให้นักเรียนทำแบบประเมินตนเองด้านการฟังหลังการทดลอง
6. ทำการทดสอบหลังการเรียน (Posttest) เพื่อวัดความสามารถด้านการฟังโดยใช้แบบทดสอบชุดเดิมที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง
7. รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองโดยใช้สูตร t-test
2. นำผลการประเมินจากแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการฟังนำมาหาค่าเฉลี่ยในแต่ละระยะหลังจากจบทุกแผนการเรียนรู้ของนิทานแต่ละเรื่อง รวม 5 ระยะ แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการฟังนี้

เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การแปลค่าความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมในการปฏิบัติกิจกรรมมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง มีพฤติกรรมในการปฏิบัติกิจกรรมมาก

2.51-3.50 หมายถึง มีพฤติกรรมในการปฏิบัติกิจกรรมปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง มีพฤติกรรมในการปฏิบัติกิจกรรมน้อย

1.00-1.50 หมายถึง มีพฤติกรรมในการปฏิบัติกิจกรรมน้อยที่สุด

3. นำผลจากการประเมินตนเองด้านการฟังของนักเรียนมาหาค่าเฉลี่ย โดยแบบประเมินตนเองด้านการฟังของนักเรียนฉบับนี้เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การแปลค่าความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง ระดับความสามารถมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง ระดับความสามารถมาก

2.51-3.50 หมายถึง ระดับความสามารถปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง ระดับความสามารถน้อย

1.00-1.50 หมายถึง ระดับความสามารถน้อยที่สุด

4. นำข้อความที่แสดงความคิดเห็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่ได้จากคำถามประเภทปลายเปิดจากแบบสังเกตพฤติกรรม และแบบประเมินพฤติกรรมด้านการฟังของนักเรียนมาวิเคราะห์และประมวลสรุปเป็นความเรียง

สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถด้านการฟังจากแบบสังเกตพฤติกรรม และแบบประเมินตนเองด้านการฟังของนักเรียน

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยวิธี คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) KR-20

3. สถิติทดสอบสมมุติฐาน หาค่า t-test แบบ Dependent Samples ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ผลการวิจัย (Research Results)

การศึกษาการใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบ้านสร้าง สรุปผลได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้มีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. จากผลการสังเกตพฤติกรรมและการประเมินตนเองของนักเรียน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้มีพัฒนาการด้านการฟังภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นทุกระยะตลอดการทดลองจากระดับปานกลางจนถึงมาก

3. จากผลการสังเกตพฤติกรรมและการประเมินตนเองของนักเรียน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้มีพัฒนาการด้านความร่วมมือในการเรียนรู้ และด้านการนำประโยชน์จากการเรียนรู้ไปใช้เพิ่มขึ้นทุกระยะตลอดการทดลอง จากระดับปานกลางจนถึงมาก

การอภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบ้านสร้าง โดยใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้ ปรากฏผลการทดลองเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือ การใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้สามารถพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ทั้งนี้ผลที่ได้จากงานวิจัยครั้งนี้สามารถอภิปรายได้ 2 ประเด็น ดังนี้

1. ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษจากการเรียนโดยใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้ จากผลการวิจัย การใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษสูงขึ้น โดยคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษก่อนการทดลองของนักเรียนเท่ากับ 7.67 และคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 18.89 สูงขึ้น 11.22 สอดคล้องกับผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลการสังเกตพฤติกรรมการฟังภาษาอังกฤษ และการประเมินตนเองของนักเรียน ซึ่งพบว่า นักเรียนมีการพัฒนาการด้านการฟังภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นทุกระยะ จากระดับปานกลางจนถึงมาก

2. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนการเรียนโดยใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้ ด้านความร่วมมือในการเรียนรู้และการนำประโยชน์จากการเรียนรู้ไปใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้มีการบูรณาการทักษะภาษาทั้ง 5 คือ จัดกิจกรรมส่งเสริมการพูด เช่น การเล่นเกมคำทาย การพูดบรรยายภาพ การเล่าเรื่องที่อิงจากบทเพลงนิทาน การเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ การเล่าเรื่องที่แต่งขึ้นเองตามแนวคิดหรือจินตนาการของตนเอง การพูดเล่าเรื่องประกอบท่าทาง รวมทั้งการแสดงหุ่นมือและการแสดงละคร ส่วนทักษะการอ่าน ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมโดยให้นักเรียนฝึกอ่านแบบกวาดสายตา การอ่านออกเสียง เพื่อเลียนแบบการออกเสียงที่ถูกต้องของเจ้าของภาษา การอ่านข้อความแล้ววาดภาพประกอบ เป็นต้น ในส่วนของทักษะการเขียน ผู้วิจัยจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกการเขียนบรรยายภาพ การเขียน นิทานเลียนแบบเรื่องที่กำหนด การเขียนตอนจบของเรื่อง การทำสมุดภาพนิทาน ซึ่งการจัดกิจกรรมที่กล่าวมาข้างต้นส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย และสามารถนำภาษาไปใช้ได้ตามสถานการณ์จริง มีความมั่นใจในการแสดงออก สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการฟังด้านการนำประโยชน์จากการเรียนรู้ไปใช้ ซึ่งพบว่า พฤติกรรมในแต่ละรายการในแต่ละช่วงระยะของการทดลองมีการพัฒนาเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางถึงระดับมาก สอดคล้องกับผลการประเมิน

ตนเองพฤติกรรมการฟังด้านการนำประโยชน์จากการเรียนรู้ไปใช้ พบว่า พฤติกรรมในแต่ละรายการมีการพัฒนาเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับมากทุกระยะตลอดการทดลอง นอกจากนี้ จากการแสดงข้อคิดเห็นเพิ่มเติมของนักเรียนจากแบบประเมินตนเอง พบว่า นักเรียนร้อยละ 72.22 ระบุว่า นักเรียนได้แสดงออก ได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษจากการแสดงละคร การเล่านิทานประกอบท่าทาง และการร้องเพลง และร้อยละ 13.89 ระบุว่า มีโอกาสสอนน้องเล่นเกม ร้องเพลง การจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะทั้ง 4 แบบบูรณาการในงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับ ไรท์ (Wright) ซึ่งกล่าวว่า การนำ นิทานมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ควรนำมาสอนให้ครอบคลุมทักษะทั้งสี่ โดยเน้นความคล่อง มากกว่าความถูกต้อง นอกจากนี้ พิตรวลีย์ โกวิทว ที่กล่าวว่า ควรใช้กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Learning Integration) ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย และตระหนักถึงความเป็นไปได้ในการนำภาษาไปใช้

จากการอภิปรายที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าการใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้สามารถพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนด้านความร่วมมือในการเรียนรู้ และการนำประโยชน์จากการเรียนรู้ไปใช้ ทั้งนี้เนื่องมาจากการใช้นิทานภาษาอังกฤษที่มีรูปแบบหลากหลาย มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของการฟังอย่างชัดเจน นักเรียนได้ทำกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษาที่หลากหลาย ในรูปแบบการบูรณาการร่วมกับทักษะด้าน การพูด การอ่าน การเขียน รวมทั้งฝึกฟังเสียงและการออกเสียงเจ้าของภาษา นอกจากนี้ การใช้สื่อการสอนที่หลากหลายในบทเรียน เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ และท้าทายในการทำ กิจกรรม ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาในบทเรียน และเห็นประโยชน์ของการนำภาษาไปใช้ สอดคล้องกับผล การวิจัยของ วยุพา ทศตะ ซึ่งได้ทำการศึกษาความพึงพอใจของครู ในการใช้นิทานประกอบการสอน โดยนำเสนอการเล่านิทานแบบต่าง ๆ ผลการศึกษา พบว่า ครูผู้สอนมีความพึงพอใจที่ได้เรียนรู้การใช้นิทานประกอบการสอน สามารถนำไปประยุกต์ในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และการศึกษาของ นนทพร ภูวรรณ์ ซึ่งได้ศึกษาการใช้เพลง และ นิทานเป็นกิจกรรมการฟังในการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการฟังเพิ่มขึ้น รวมทั้งผลการวิจัยของ เมดินา (Medina) ซึ่งได้ศึกษาเปรียบเทียบ วิธีการเล่าเรื่องโดยใช้ ภาพประกอบ และการเล่าเรื่องที่เป็นบทเพลงที่มีรูปภาพประกอบ ผลการทดลองพบว่า การเล่าเรื่องเป็นบทเพลง และมีรูปภาพประกอบ สามารถเพิ่มความสามารถด้านการฟังและความสามารถด้านคำศัพท์ได้สูงกว่าการเล่าเรื่องที่มีภาพประกอบอย่างเดียว

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestion)

1. การคัดเลือกนิทาน ควรคำนึงถึงประเภทของนิทานให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ถ้าหากนิทานเป็นเรื่องยาว ครูผู้สอนควรแบ่งนิทานเป็นตอน ๆ ทั้งนี้เพราะการตัดทอนเรื่อง หรือข้อความให้ สั้นลง เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถจดจำข้อมูลที่เป็นความคิดรวบยอด และรายละเอียด ได้ดีกว่าการฟังเรื่องหรือข้อความที่ยาว นอกจากนี้การแบ่งนิทานออกเป็นตอน ๆ ทำให้ผู้สอนสะดวกในการจัดเตรียมเนื้อหาและภารกิจกรรมการฟังได้อย่างเหมาะสม

2. ผู้สอนควรเตรียมเครื่องเล่น รวมทั้งสื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ ให้พร้อมก่อนสอนทุกครั้ง เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของสื่อและอุปกรณ์ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องก่อนดำเนินการสอนเพื่อให้เกิดความราบรื่นในขณะสอน และเกิดประโยชน์ต่อนักเรียนในการพัฒนาทักษะการฟัง

3. ครูผู้สอนควรฝึกการร้องเพลง ทำท่าทางประกอบ หรือฝึกการเล่านิทานก่อนการสอนทุกครั้ง ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการสอน ป้องกันข้อผิดพลาดและดึงดูดใจนักเรียนให้ปฏิบัติตามกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน

4. ในการปฏิบัติกิจกรรม ครูควรอธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงวิธีการอย่างชัดเจน มีการสาธิต และตรวจสอบความเข้าใจ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและสามารถปฏิบัติตามกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ครูผู้สอนควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะ และปรับปรุงเรื่องการจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก เสื้อผ้า เครื่องแต่งกายนักแสดง ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้แสดงเกิดความภาคภูมิใจ และผู้ชมได้รับอรรถรสในการชมมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง (References)

- จารุพรรณ เพ็งศรีทอง. (2544). การศึกษาปัญหาการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง. *วารสารวิจัย*. 4(1), 171-185.
- บัญชา อึ้งสกุล. (2545). การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลักการทักษะและหลักการปฏิบัติการ. *วารสารวิชาการ*. 5(7), 52-57.
- พันธณีย์ วิหคโต. (2546). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. *วารสารวิชาการ*. 6(4), 24-27.
- วยุพา ทศะ. (2541). *การสัมมนาเชิงปฏิบัติการการเล่านิทานสัจจริงสำหรับครูโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. ภาควิชาภาษาตะวันตกและภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยสารคาม.
- อภิญญา เบญจวรรณกร. (2540). การเล่านิทานในยุคอิเล็กทรอนิกส์. *วารสารห้องสมุด*. 41(3), 40-46.
- Doff, A. (1989). *Teach English: A Training Course for Teachers*. New York: Cambridge University Press.
- Taylor, E.K. (2000). *Using Folktales*. New York: Cambridge University Press
- Underwood, M. (1993). *Teaching Listening*. New York: Longman.
- Ur, P. (1984). *Teaching Listening Comprehension*. Cambridge: Cambridge University Press.